

PROBLEMATIKA NADMERNEJ NEDÔVODNEJ AKTIVITY V KONANIACH EIA

Zákon č 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie vo svojich ustanoveniach zaručuje verejnosti právo priamo ovplyvňovať úradné procesy, v ktorých sa povoľujú zásahy do prírody a životného prostredia.

Je možné uviesť mnoho príkladov, kedy účasť verejnosti v týchto konaniach priniesla pozitívne výsledky. Ako dobrý príklad slúži prípad zastavenie ťažby zlata pri Detve a pri Kremnici, či nevydanie povolenia na ťažbu uránu pri Košiciach, ale aj zabrzdenie masívnej výstavby malých vodných elektrární na slovenských riekach.

Uvedené príklady spája záujem verejnosti na ochrane životného prostredia. Aktivita verejnosti pri ochrane životného prostredia by však nebola tak úspešná, ak by sa v priebehu času nepodarilo v právnych predpisoch zakotviť pomerne jednoduché procesné možnosti, akým spôsobom sa môže verejnosť do ochrany životného prostredia účinne zapojiť.

Táto aktivita však môže mať aj svoju odvrátenú stránku. Takýmto príkladom je pán Marcel Slávik z občianskeho združenia Združenie domových samospráv, ktorý sa dlhodobo prezentuje ako jeden z najaktívnejších predstaviteľov ochranárskej verejnosti. Pán Slávik podľa vlastných slov využíva uvedené jednoduché procesné možnosti a vstupuje do konaní týkajúcich sa životného prostredia.

Na prvý pohľad sa javí, že združenie využíva len svoje zákonné právo ovplyvňovať veci verejné, a to spôsobom ustanoveným zákonom. Problémom je, že Združenie domových samospráv vstupuje do množstva správnych konaní bez ohľadu na vzťah združenia k dotknutému miestu, bez ohľadu na znalosť miestnych pomerov a konkrétnej problematiky projektu a bez ohľadu na vlastné odborné zázemie. Navyše jednotlivé námietky a stanoviská Združenia domových samospráv týkajúce sa rôznych konaní sa na seba nápadne podobajú.

Je teda jedno, či ide o zberný dvor v dedine, nadstavbu bytovky či priemyselný park. Združenie v takmer každom konaní navrhuje vybudovať verejne dostupný park, fontánu alebo aspoň umelecké dielo (schválené špeciálnou komisiou, ktorá bude určená pre tento účel), či vybudovanie zastávky MHD v päťminútovej pešej dostupnosti, podzemné parkovanie a iné ďalšie opakujúce sa návrhy.

V rámci týchto administratívnych konaní sa úrady musia vysporiadať s námietkami združenia a musia mu podľa zákona doručiť všetky rozhodnutia. Voči nim sa následne združenie môže odvolať. Odvolací orgán ďalej rozhoduje o tom, či ich potvrdí alebo vráti späť na dodatočné prerokovanie. Tým dochádza k predlžovaniu trvania týchto správnych konaní.

Kým mnohé iné ochranárske združenia posudzujú kontext každého jedného konkrétneho prípadu, konkrétne plusy a mínusy posudzovaných projektov, rozporujú špecifické problematické riešenia a navrhujú na mieru šité alternatívy, Združenie domových samospráv paušálne vstupuje do obrovského množstva konaní s rovnako znejúcimi návrhmi.

Združenie domových samospráv však tvrdí, že takýmto spôsobom len využíva svoje ústavné právo, ktoré patrí každému občanovi tejto krajiny. Tento viac menej kontroverzný prístup je problémom najmä z dôvodu predlžovania správnych konaní, do ktorých združenie vstúpi, bez toho, aby bola preukázaná dôvodnosť námietok a v ktorých absentuje vzťah sťažovateľa k danému miestu alebo projektu, neznalosť miestnych pomerov a neznalosť podrobnejších

informácií. Druhý neželaný dôsledok, ktoré tieto aktivity vyvolávajú, je skôr abstraktnejší – a tým je naštrenie dôvery orgánov verejnej správy, developerov a aj samotnej verejnosti k aktivitám ochranárskej verejnosti, ktorá má za cieľ chrániť životné prostredie a využívať pri tom zákonné postupy podľa zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.